

Thomas izvoljen za predsednika, Addes za tajnika-blagajnika avtne unije

Thomas in Addes, ki sta oba med delegati silno popularni, sta bila izvoljena z ogromno večino. — Smatra se, da je njuna izvolitev v najboljšem interesu za avtno unijo in CIO organizacijo.

Načrtje narodne konvencije. — AVA unije so včeraj v hotelu izvolili Rolanda J. Addesa za predsednika, G. F. Thomasa pa za tajnika - blagajnika organizacije.

Thomas se je vršila z ustme glasovanjem, v katerem je Thomas 1.233 izmed 1.696 glasov dobil. Addes, ki se je formalno predal kandidaturi, ko je bil izvoljen kot Thomasov protikandidat, je bil ponovno izvoljen za tajnika - blagajnika, kar vodi že od leta 1935. Thomas je bil izvoljen za predsednika, kar vodi že od leta 1935.

Thomas, ki je bil rojen v East Palestine, O., je študiral dve leti na Wooster kolegiju; on je bil član avtomobilnega kluba. Thomas, ki je bil rojen v East Palestine, O., je študiral dve leti na Wooster kolegiju; on je bil član avtomobilnega kluba.

Thomas, ki je bil rojen v East Palestine, O., je študiral dve leti na Wooster kolegiju; on je bil član avtomobilnega kluba.

Thomas, ki je bil rojen v East Palestine, O., je študiral dve leti na Wooster kolegiju; on je bil član avtomobilnega kluba.

Thomas, ki je bil rojen v East Palestine, O., je študiral dve leti na Wooster kolegiju; on je bil član avtomobilnega kluba.

Thomas, ki je bil rojen v East Palestine, O., je študiral dve leti na Wooster kolegiju; on je bil član avtomobilnega kluba.

Thomas, ki je bil rojen v East Palestine, O., je študiral dve leti na Wooster kolegiju; on je bil član avtomobilnega kluba.

Thomas, ki je bil rojen v East Palestine, O., je študiral dve leti na Wooster kolegiju; on je bil član avtomobilnega kluba.

Thomas, ki je bil rojen v East Palestine, O., je študiral dve leti na Wooster kolegiju; on je bil član avtomobilnega kluba.

Thomas, ki je bil rojen v East Palestine, O., je študiral dve leti na Wooster kolegiju; on je bil član avtomobilnega kluba.

Thomas, ki je bil rojen v East Palestine, O., je študiral dve leti na Wooster kolegiju; on je bil član avtomobilnega kluba.

Thomas, ki je bil rojen v East Palestine, O., je študiral dve leti na Wooster kolegiju; on je bil član avtomobilnega kluba.

Farmarji tožijo okraj zaradi poplav

Skupina farmarjev iz Middleburg Heightsa je vložila včeraj pri okrajnem sodišču tožbo proti okrajnemu izsuševalnemu projektu, češ, da so posledice omenjenega projekta, da voda iz bližnjega malega jezera večkrat poplavlja njihova polja, kjer jim uničuje setev ter nanaša na zemljo pesek in nesnago.

Farmarji zahtevajo \$117,751 odškodnine od okraja, ki mora tudi nemudoma oskrbeti izsuševalno odvodno napravo, ki bo odvajala odvišeno vodo iz omenjenega jezera v bližino Rocky River.

Tožbo je vložilo v imenu šestnajstih posestnikov četvero odvetnikov, in sicer sledeči: bivši župan Ray T. Miller, Howard D. Burnett, Robert Silver in Suggs Garber.

NAJDBA MRTVE DVOJICE

ST. JOSEPH, Mich., 4. aprila. — V neki tukajšnji turistični kempi so našli trupli neke rdečelase mlade ženske in nekega moža. Trupli obeh sta bili goli. Kakor se je pozneje dognalo, je možki Nate Rosenberg iz Michigan City, Ind., 42 let stari vdovec, ženska pa je 26-letna Millie Stanley, ki je živela pod imenom Mrs. Millie Baldwin v Hartfordu, Mich. Obdukcija trupel ni ugotovila vzroka njiju smrti, vendar pa se smatra, da sta se najbrž zadušila s plinom, ki je moral vsekakor uhajati iz male pečice v sobi.

AMERIKANEC UBIT V PALESTINI

JERUZALEM. — J. H. Hife, ravnatelj Rockefellerjevega arheološkega muzeja, je bil danes nevarno obstreljen, ko je zaklepal vrata svoje garaže. Kdo ga je obstrelil, poročilo ne pove.

Seja

Članstvo društva "Cvetiči Noč" št. 450, SNPJ je vabljeno, da se polnoštevilno udeleži prihodnje seje dne 9. aprila, ob 9:30 dopoldne. Na dnevnem redu bo več važnih stvari za razmotrivanje in podani bodo štiri mesečni računi. — M. Dodic, tajnika.

Seja direktorija

V četrtek zvečer ob 8. uri se vrši seja direktorija tiskovne družbe Enakopravnosti. Vsi naj bodo gotovo navzoči.

KNJIŽEVNOST: CANKARJEV GLASNIK

Književnost — Za gospodinje.

Naročnina za Zedinjene države: Na leto \$3, za pol leta \$1,50, za 4 mesece \$1. Za inozemstvo \$4 na leto. Naslov revije je: 6411 St. Clair Ave., Cleveland, O. — Slovenski narodni dom. — Naročnino sprejema tudi uprava "Enakopravnosti."

Dne 1. marca se je pričela kampanja za razširjenje kroga naročnikov "Cankarjevega glasnika," ki nudi izredne ugodnosti naročnikom in agitatorjem.

JAPONSKA ŽENSKA ORGANIZACIJA

Na sliki vidimo Organizacijo patriotskih japonskih žensk, ki korakajo z oddelkom bobnaric na čelu v paradi po tokijskih ulicah.

VLADA JE NAROČILA 550 AEROPLANOV

Vsa letala bodo izdelale privatne tvrdke z omejenim 12-procentnim dobičkom.

WASHINGTON, 4. aprila. — Vojni department je ukinil ves tako zvani "rep tape", da pospeši izvršitev svojega \$552,000,000 oborožitvenega programa. Vlada bo takoj razpisala naročila in ponudbe za izgotovitev 550 letal, čim dobi na roko 50,000,000, katere vsota je dovoljena v to svrhu.

Prav tako deluje tudi mornariški department za pospešitev svojega gradbenega programa. Ladjedelnica v Philadelphiji (Navy Yard) je dobila naročilo za izgraditev 6,000-tonskega polagalca min "Teror," ki bo stal 10 milijonov dolarjev.

Prvo naročilo letal se bo tikalo izdelave petih vrst vojaških letal, izmed nekaterih jih bo nekaj proizvajalo 400 milj brzine na uro. Vsega skupaj se bo izgradilo 3,000 novih letal. Vsa ta letala bodo izdelale privatne tvrdke z omejenim 12-procentnim dobičkom.

Pokojni Andrew Obed

V ponedeljek popoldne se je pripetila na E. 55th in Marquette Ave. nesreča, ki je zahtevala življenje znanega rojaka Andrewa Obeda, starega 70 let, stanujoč na 4504 St. Clair Ave. Tukaj zapuščala žalujočo soprogo Mary, roj. Obed in štiri otroke, Cyrila, Jacka, Therosa, omoženo Cerkvenik in Rose, omoženo Salamant ter več sorodnikov. Rojen je bil v Cerknem na Primorskem, odkoder je tudi njegova soproga. Tam zapuščala več sorodnikov. Tukaj je bil 34 let ter je bil jako aktiven na društvenem polju. Več časa je bival v Homer City in Herminie, Pa. Bil je član društva Naprej, št. 5, SNPJ in društva Lunder-Adamič št. 20 SSPZ. Pogreb se vrši iz Joe Zele in Sinovi pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave., v četrtek popoldne ob 1:30 uri in na Highland Park pokopališče. Preostali naši sožaljeje.

Vstopnice niso v prodaji

Direktorij SDD na Waterloo Rd. sporoča, da vstopnice za film "The Doomed Battalion" niso v prodaji, in kdor hoče videti ta zanimivi film, naj si kupi vstopnico pri blagajni v nedeljo. Blagajna bo odprta točno ob 3. popoldne in prva predstava se prične točno ob 4. popoldne, druga pa ob 6. zvečer.

POSVETOVANJA ŠEFOV ANGLEŠKIH IN FRANCOSKIH ZRAČNIH SIL

LONDON, 4. aprila. — Poljska vlada se je danes ponudila za ojačenje proti-Hitlerjevega bloka s tem, da je pripravljena izpremeniti angleško ponudbo vojaške pomoči Poljski v dvostručno defenzivno zvezo, to se pravi, da bi tudi ona pomagala Angliji v slučaju, če bi bila slednja napadena.

LONDON, 4. aprila. — Danes so se pričela tukaj pogajanja in razmotrivanja protinacijskega bloka, ko so se sestali k posvetovanju načelniki angleške in francoske zračne sile ter pričeli delati na načrtih skupne obrambe Angliji v slučaju nemškega napada.

Joseph Beck, poljski minister zunanjih zadev, se je danes posvetoval z lordom Halifaxom, angleškim zunanjim ministrom, in premierjem Chamberlainom. Danes se pričakuje prihoda V. V. Tila, romunskega ministra, ki bo prispeval v London z odobritvijo načrtov po kralju Karolu, da se Romunija priključi protinacijskemu bloku.

Francoski in angleški letalski šefi ne delujejo samo na obrambnih, temveč tudi na napadalnih načrtih svojih zračnih sil. Angleška vlada je izjavila, da ona ne namerava voditi v zraku samo obrambne vojne, temveč da bo s svojimi letali zanesla vojno tudi nad sovražnikovo ozemlje. Vlada Velike Britanije se je popolnoma odpovedala svoji dosedajni politiki pomirjenja ter se z vso naglico pripravlja na vojno.

FRANCU GROZI FAKCIONALIZEM

General Francisco Franco je Katalonija in Baskovska provinca pod republikansko vladno, Franco je posvaril veleposestnike, katerih posestva so tako velika, da mora človek v nekaterih slučajih ves dan jezdit, preden prejezi ozemlje samo enega takega magnata, naj nikar ne smatrajo, da so si z denarjem, katerega so mu prispevali za vojno proti republikancem, odkupili status quo, to je, da bo ostalo vse pri starem. V načrtu falangistov je, da se razkosajo veleposestva ter da se dajo posamezne parcele revnim kmetom.

Nacionalno - sindikalistični delavski center je edina delavska organizacija, ki jo bo trpel Franco. Da ne bo nobenega podržavljenja privatne lastnine, je tudi razvidno iz Francove izjave, ko je rekel: "Nobenih konfiskacij ne bo in država bo priprizirano opozicijo. Nobenega govora ne bo o kakšni avtonomiji, kakor sta jo na primer uživali

Francu je dal že dovolj razumeti, da namerava on ostati gospodar Španije pod totalitarnim režimom ter da bo odpravil vse politične stranke, volitve in organizirano opozicijo. Nobenega govora ne bo o kakšni avtonomiji, kakor sta jo na primer uživali

Francu je dal že dovolj razumeti, da namerava on ostati gospodar Španije pod totalitarnim režimom ter da bo odpravil vse politične stranke, volitve in organizirano opozicijo. Nobenega govora ne bo o kakšni avtonomiji, kakor sta jo na primer uživali

Z dežja pod kap

Okrajni sodnik Frank J. Merrić je včeraj ločil zakon med 28-letno Mrs. Edno Lewis in njenim možem Gordonom, ker je omenjena izjavila, da mož noče skrbeti zanjo in za njuna dva otroka. Takoj po ločitvi pa je vzela licenco za poroko s 30-letnim Virgilijem Tatom, ki je na vprašanje, kaj je njegov poklic in kaj dela, odgovoril, da nič.

Prenočišča

Odbor za drugo SSPZ kegljaško tekmo, ki se vrši v Clevelandu 15-16 aprila išče prenočišča za v soboto zvečer 15. aprila za goste, ki pridejo sem iz drugih mest. Kdor ima kaj primernega naj se oglasi v uradu Enakopravnosti ali pokliče Henderson 5311.

Kultura

SLAVCKI

Vsi Slavčki naj se gotovo udeležijo vaje v četrtek ob 1. popoldne v navadnih prostorih. — Vaja je namesto v nedeljo.

Razprodaja Zadruga

Tekom velikonočnega tedna vam nudi Slovenska Zadruga Zveza posebno znižane cene v svojih trgovinah. Tam si lahko nabavite vse potrebno za velikonočne praznike in pri tem si boste prihranili mnogo denarja. Gospodinje se opozarja, da izrabijo to priliko in si nakupijo vse potrebno pri Slovenski Zadrugi Zvezi, ki ima tri trgovine, 667 E. 152 St., 16201 Waterloo Rd. in 712-14 E. 200 St.

POLJSKA SE JE OBVEZALA, BRANITI VELIKO BRITANJO

Italijanski vdor v Albanijo naj bi bil v svabilo Jugoslaviji.

ITALIJA HOČE ZAVAROVATI SVOJA "POMORSKA ZADNJA VRATA"

LONDON, 4. aprila. — Tukaj se naznanja, da sta Poljska in Anglija sklenili dvostransko vojaško zvezo in da se je Poljska obvezala, priti Angliji na pomoč v slučaju kakšnega napada nanjo.

RIM, 4. aprila. — Italijanska vlada je pričela delati načrte, da zavaruje svoja "pomorska zadnja vrata" proti angleško - francoskemu poizkusu, da še obkoli Nemčijo in Italijo.

Italija je zasedla s svojimi četami že več postojank na otokih, ki leže pred Albanijo. Diplomatski krogi menijo, da hoče Italija s svojimi gestami v Albaniji prestrašiti Jugoslavijo, če bi se slednja nameravala preveč nagniti proti protinemški in protitalijanski koaliciji. Rečeno je, da je nad 20,000 italijanskih vojakov v Bariju in Brindisi, katera kraja ležita nasproti Albanije, preko Otrantske ožine.

LONDON, 4. aprila. — Vlada Velike Britanije in polkovnik Beck, poljski minister zunanjih zadev, proučujejo četvero možnosti, pri katerih bi prišla prav poljska pomoč Angliji. Te možnosti so:

Direkten nemški napad na Anglijo. — To vprašanje je baže že sešeno z zadnjo Beckovo obljubo pomoči.

Agresija proti Veliki Britaniji izven Evrope.

Nemška agresija proti Romuniji, bodisi skozi Ramunijo ali Bolgarijo.

Nemški napad na Nizozemsko, Belgijo ali Švico.

Ta vprašanja se bo predložilo jutri kabinetni seji, ki bo razpravljala o njih.

Nov grob

Včeraj ob 7:15 zjutraj je preminil Paul Kogovšek za dolgo in mučno boleznijo. Bil je 51 let star doma iz Horjula nad Vrhniko. Doma zapuščala očeta, ki je 84 let star, 3 ali 4 brate in tri sestre. Dva brata sta bila ubita v svetovni vojni. Po poklicu je bil mizar, bil je vdovec. Pred 10 leti se je poročil z vdovo Mrs. M. Žnidar, roj. Breznik, doma iz Tušinj pri Kamniku. Poleg soproge zapuščala tri sinove, katerim dvema je oči, Frank 16, in Stanley 13, ter sina Eugena, ki je star 6 let. Bil je član dr. Sv. Jožefa, št. 169 KSKJ in društva št. 32, SZS. Bil je delničar S. doma na Holmes Ave. Pripadal je uniji Brotherhood Railway Carmen of America local 1055. Zadnja leta je delal na Union Terminal postaji, kjer si je pridobil veliko prijateljev tudi med Amerikanci. Pogreb se bo vršil v ponedeljek 10. aprila iz cerkve Marije Vnebovzete in potem na pokopališče sv. Pavla. Opravilo pogreba se prične v cerkvi ob 9. uri dopoldne. Pogreb oskrbuje zavod A. Grdina in Sinovi. Truplo b položeno v hišo na Holmes Ave. v petek. Žalujoči družini izrekamo naše sožalje.

Soc. zbor Zarja

Poziva se vse pevce in pevke soc. pev. zbora "Zarja", da se snidejo danes, v sredo zvečer ob 8. uri, v pevskih prostorih, da se gre zapet zadnji pozdrav pokojnemu članu Andy Obedu, čigar truplo leži v železovem zavodu na 6502 St. Clair Ave. Priidite. Pogreb se vrši v četrtek popoldne. — Tajnik.

V bolnišnici

V ponedeljek se je podal v Huron Rd. bolnišnico Tony Zužek, sin poznane Mrs. Zužek. Obiski niso dovoljeni. Želimo, da se mu vrne zdravje!

Izglubljena zapestnica

V soboto zvečer se je zgubila zapestnica v Slov. Nar. Domu na St. Clairju. Najditelj naj jo vrne proti nagradi na 1090 E. 66 St.

Pianecki pekarija

Mr. in Mrs. John Pianecki, ki vodita pekarijo na 6036 St. Clair Ave., imata telefonsko številko Henderson 2396 in ne HE 2376 kot je bilo v velikonočni izdaji.

V bolnišnici

V Glenville bolnišnico je bila odpeljana v ponedeljek Mrs. Mary Zupanič, 444 E. 158 St. Obiski začasno niso dovoljeni. Želimo ji skorajšnega okrevanja.

UREDNIŠKA STRAN "ENAKOPRAVNOSTI"

»ENAKOPRAVNOST«

Owned and Published by
THE AMERICAN JUGOSLAV PRINTING AND PUBLISHING CO.
6231 ST. CLAIR AVENUE — HENDERSON 5311-5312
Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Po raznašalec v Clevelandu, za celo leto.....\$5.50
za 6 mesecev.....\$3.00; za 3 mesece.....\$1.50
Po pošti v Clevelandu, v Kanadi in Mexici za celo leto.....\$6.00
za 6 mesecev.....\$3.25; za 3 mesece.....\$1.60
Za Zedinjene države za celo leto.....\$4.50
za 6 mesecev.....\$2.50; za 3 mesece.....\$1.25
Za Evropo, Južno Ameriko in druge inozemske države:
za celo leto.....\$8.00 za 6 mesecev.....\$4.00;

Entered as Second Class Matter April 26th, 1918 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of Congress of March 3rd, 1879.

104

V NEMČIJI NI BREZPOSELNOSTI...

V New York Timesu je napisal Otto Tollsenschuss iz Berlina članek, v katerem sumariizira ekonomske vesti, ki prihajajo od časa do časa iz Nemčije.

V tem članku je pokazano, kako more dežela, z brezobzirno diktaturo nad vsem človeškim delom, svobodo in lastnino, zaposliti vse svoje prebivalstvo do take meje, da se pojavlja skoraj pomanjkanje delavstva, in istočasno povečati svoje vojaško in industrijsko produkcijo, ustvariti gigantsko armado, zgraditi defenzivni sistem utrdb, pri tem pa začeti še z gradnjo velike morarice.

Nobenega dvoma ni, da je to najznačilnejša stvar v dobi človeške zgodovine.

Kako se take stvari dosežejo, smo se mi naučili do gotove mere tekom svetovne vojne, ko je bilo treba mobilizirati ameriško moštvo in industrijo. Toda Amerikanci so storili to mesto z direktno, z indirektno metodo ter so pri tem obdržali svojo železno roko ves čas orokavičeno s svilen rokavico.

Toda v rokavici je tičala kljub temu železna roka. Železna roka je bila namreč potrebna, ako se je po tej formi hotelo vladati narodu. In ta železna roka je producirala ogromne in neverjetne rezultate. Nihče v tej deželi ali kjerkoli drugje se ni drznil sanjati, da bi se moglo v malo več kot enem letu izvežbati in oborožiti armado šestih milijonov mož, ne da bi se istočasno kakor koli destruktivno vplivalo na civilno pravo našega industrijskega sistema.

Mi v Ameriki smo to dosegli in storili, pri tem pa smo popraskali komaj po površini, dočim v Nemčiji kopljejo do tal.

Ako se hoče to doseči, se mora izvajati neomejeno polnomoč nad konskripcijo lastnine in ljudi, kar mora oboje služiti vojaški in industrijski svrhi. V tem slučaju mora imeti vlada neomejeno pravico, določati oboje: mezde in cene, in obojemu je določena višina, ki je komaj dovolj visoka za borni obstanek.

Potrebna je neomejena avtoriteta, da more določiti, koliko ur na dan naj človek dela in za koga mora delati, in treba je neomejene avtoritete, da se more določiti kazni za vse one, ki se tej odredbi ne pokore ali katerih delo ni zadovoljivo.

Vse to seveda ni nič drugega kakor suženjstvo; — prisilno delo za privatne gospodarje, ki so od svoje strani zopet brezpravni sužnji vlade. Teoretično, toda ne praktično, tudi mi tu v Ameriki lahko vse to izvedemo. Pa ne samo to. Mi moremo izvesti vse to mnogo bolje in temeljiteje, ker imamo na razpolago vire surovin in prilik, ki jih Nemčija nima.

Tudi mi bi lahko popolnoma odpravili brezposelnost. S strogo kontrolo mezd in cen, ki bi jih držali na kolikor mogoče nizkem standardu, s konfiskacijo privatne lastnine in profitov, bi bilo nam mogoče producirati razne izdelke po tako nizkih cenah, da ne bi mogel nihče z nami konkurirati in naša trgovina bi zavojevala svet.

Prav tako bi mogli zagospodariti svetu v vojaškem oziru na kopnem, na morju in v zraku.

Toda če hočemo doseči in uresničiti vse te čudovite stvari, moramo zaklicati za zmerom "zbogom" zadnji trohici človeške svobode.

V človeški svobodi je človek odvisen od individualnega upanja, ki ga bodri k delu zase in za človeško občestvo. Oni drugi pa je odvisen od človeškega tlačenstva in strahu pred kaznijo, kateri strah ga bodri k delu za državo — dočim naj njega samega vrag vzame.

Res, velik je cirkus, ki ga je priredil Hitler. Njemu je bilo mogoče izvesti vse to, ker ima opravka z ljudstvom, ki je že tekom generacij vajeno gospega pohoda. Kaj takega pa ni mogoče doseči tukaj, ne da bi izbruhnila revolucija, ki bi bila hujska ko vojna med posameznimi državami.

Da imajo tudi v Sloveniji svoje pričkarije in sporčke zaradi vprašanja, katere knjige so dobre in katere ne, vidimo iz informacije mariborske "Delavske politike", ki piše:

Na podeželju imajo po večini vse napredne knjižnice v zbirkah knjige, ki niso vsakomur po godu, najmanj pa onim, ki v njih iščejo greha ali pa se čutijo prizadete, iz

UREDNIKOVA POŠTA

SPOMINI NA DR. IVANA LAH-A

Sledeči prispevek nam je poslal Mr. M. I. Lah, brat pokojnega pisatelja dr. Ivana Laha, kateremu bodo v Ljubljani postavili dostojen nagrobni spomenik. Slovensko dramsko društvo "Ivan Cankar" bo privedlo na veliko nočno nedeljo popoldne ob treh v Slovenskem narodnem domu igro "Amerikanec na Trški gori," katere prebitek bo prispevan za nabavo tega spomenika. — Uredništvo.

Michael I. Lah

Čez nekaj tednov, ko je popisoval svoje potovanje, se nekega vročega dne ustavi pred hišo kočija s parom konj. Vsi smo bili na polju. Ivan je bil sam doma.

Iz kočije izstopita dve elegantno oblečeni gospe. Ena je bila soproga dr. Jenkote iz Ljubljane, druga gdč. Tatjana Miljukova iz Petrograda iz Rusije. Miljukova je hotela videti Ivana zaradi ruske šole ter posebno izvedeti odnosa južnih Slovanov; bila je visoko naobražena. Hotela je videti tudi druge člane družine, posebno mater. Nikoli ne bom pozabil, kakšno presenečenje smo doživeli, ko smo prišli iz gozda. Bil je to kontrast a konečno zelo prisen sprejem.

Ivan je tiste čase vedno pisal, izdal je že "Upornike," "Vaško kroniko," "Brambovci" in med tem dopisoval tudi v druge revije in mesečnike.

Med tem je moj starejši brat, Louis, odšel v Ameriko; in ker je mati zbolela v letu 1905, smo prišli očetu iz Amerike. Med tem časom sem moral jaz opustiti šolo na željo očeta, ter se iti učiti obrti v Ljubljano. Bil sem 16 let star, pa še nisem vedel, kako moj oče zgleda, kakor samo po sliki. Razmere doma niso gile najboljše, zato se je čez do dve leti vrnil v Ameriko ter mene vzel s seboj v letu 1907. Odšli smo od doma vsi naenkrat.

Ivan v Prago, jaz z očetom v Ameriko. Uboga mati je ostala doma sama s 14letno Miciko, ki je tudi sedaj doma poročena. Od takrat naprej so se mi stiki z domovino zmanjšali, vendar sem z veseljem sledil potekom, posebno v svetovni vojni.

Demonstracija v Ljubljani in ustrelitev Lunder-Adamiča. Po tem aneksija Bosne in Hercegovine v letu 1909. Balkanska vojna itd. Zdi se mi, da so si važni časi in izpremembe kar roke polajale med tem, ko narod nanje ni bil pripravljen, da bi izkoristil priliko. Vse to pa je pomnoževalo tem več napora na one, ki so se za taka vprašanja zanimali. Naše časopise je bilo zaplenjeno, kadar je pisalo, kar ni bilo všeč gospodi na Dunaju. Vsi oni, ki so se udeleževali v smernicah za slovenske manjšine, so bili zaznamovani.

ust teh ljudi je pogosto slišati: "Kako neki pridejo pisatelji do tega, da smejo odkrito razpravljati o takih stvareh?" Zgodovina pa ne molči, nasprotno, naravnost priznava krivična dejanja iz minulih časov. V knjigi "Papežinja Favsta" opisuje pisatelj v obliki romana neko zgodovinsko snov in jo razpreda, kakor je to v vsakem romanu. Lep slučaj v zvezi s to knjigo ima napredna knjižnica pri Sv. Ani v Slov. Goricah. Knjižničar je izposodil knjigo v roke tamošnji gospod župnik in jo brez nadaljnje zaplenil. Knjižničar je knjigo zahteval nazaj. Župnik pa ni bil voljan takoj ustreči. Poklical je celo vodjo orožniške postaje, da ugotovi, ako knjiga ni prepovedana. Iz velike afere, ki jo je napravil g. župnik, pa ni bilo nič. — Knjiga je prišla nazaj v knjižnico in je zanihanje za njo še naraslo.

V letu 1910 je Ivan promoviral na vseučilišču za dr. prava. A kam potem? V Avstriji se je razumelo, da je doktor prava moral biti doktor nepravda. Pravica je imeja dvojni obraz, a Ivan ni bil temu rojen, zato se je ravnal po svoji promociji vrgel v borbo za ono, česar ni mogel najti. Ako ne najdemo prava, se bomo borili zanj po gestu naših prednikov, pisateljev in upornikov. Majhna je bila ta naša četa, a borila se je kot Spartanci. To vidimo v časopisu, knjigah, vzeli se vsak svojo smernico na primer Cankarjev "Hlapec Jernej" v letu 1906, je zarezal globoko v klavirne razmere; sledili so mu drugi v mesečnih publikacijah, a zastoj naših ljudi iz stoletne vdanosti in suženjstva se ni dovolj premaknil. Dijaške zveze so rastle; a prepočasno se je masa probujala. Zato je pa vlada pobitela ter izživala nastopila napram prekučihom. Odjeknili so strelji v Sarajevu kar je bilo dovolj, da si konečno vladodržci zagotovijo svojo oblast in izstrelijo to nenasitno golazen.

Ivan je tiste čase urejeval v Ljubljani dnevnik "Dan", obenem pa sodeloval v več šolah; posebno je rad učil slovenske jezike, katerih krožke so že več let vzdrževali v Ljubljani. Razumljivo je, da po atentatu v Sarajevu ni bilo šala biti publicisti ali pa celo odgovoren urednik lista. Še posebno ne takega, ki je do sedaj mislil o preziranih slovenskih narodih najmanj pa še o Jugoslovanih.

Prišli so na vrsto prestopki, paragrafi državnega zakona, ki so se morali vpoštevati, zato niso bili to "špasi". Razglas vojne na Srbijo je, čeravno skoraj pričakovano, vendar padel na narod kakor strela iz neba. "Čez noč se je vse spremenilo," piše Ivan v knjigi "Moji spomini". "Včeraj prijatelj, a danes bežiš čez cesto, da me ne srečaš. Strah vlada na cesti, v sobah, vsepovsod... Vsak se trese, da ga prihodnji trenutek na cesti ne ustavi nepoznani človek in: "V imenu postave, greste z menoj." Niso se izšle knjige, ki bi vse opisale, kar se je takrat godilo v naši domovini. Vemo pa, da so bili kmalu po napovedi vojne zaprti na gradu vsi, ki niso kimali. Ivan tudi med njimi tri leta. Nisil je pristan, ki je bil spomin na smrt Lunder-Adamiča, to je bil en prestopok. Potem je nekdo rekel, da je naš cesar že star in če umrje bodo najbrže kake spremembe. Take malenkosti so zadostovale za konfinacije, ki se bile pa le pretveza, kajti "Suhi bajer" je imel zadnjo besedo.

Nič ni pomagalo Ivanu Cankarju, ko je rekel da se sploh ne spominja, da bi kedaj rekel, da bo "Avstrija v svojem lastnem blatu poginila" in da sploh nikoli še ni take besede rabil. Na grad, na sodišče, v Mittergrabn! Srečni so bili, da so se živeli in kako živeli! — O tem so izdali svoje spomine. Pošta in vse zveze so bile takrat zaprte z domovino. Vendar smo našli malo odprtino skozi švico, od koder se je dobilo vsaj malo novic.

Slovenski dijak prepovedovec Anton Lovšin (ki je nesrečno umrl pred nekaj leti v aeroplanski nesreči pri Ljubljani v najtom že takrat obstoječega jugoslovenskega Rdečega križa v Ženevi. Tudi časopise smo semkaj dobivali po kurjačih, ki so jih (po pomoti) med premogom naložili na lokomotivah. Na ta način sem tudi jaz prejel žalostno vest, da mi je mati umrla. Ivan je bil takrat skupno z več Avstriji sumljivimi Slovenci konfiniran, odkoder je bil potem potrjen k vojakom in odšel s polkom na Poljske boje poljane a pozneje v Dobružo, kjer je bil težko ranjen.

Nevarna rana bi skoraj povzročila konec, da se ni po več tednih sprostil za premostitev v Prago, kjer je imel znanec in zaupnik, ki se bodo zavzeli zanj. Leto in pol je vzel, da se je postavil na noge. Granatni drobec mu je odtrgal zadaj nad pasom kosti, kožo in meso. V času konfinacije in boleznih v Pragi je napisal mnogo člankov in tudi nekaj knjig, ki jih je pozneje izdal.

Ko je okrevljal, se je ob palici vrnil v Ljubljano že po preobratu. Kakšna je bila ta vrnitev po petletnem trpljenju, ko je manjkalo toliko prijateljev in prestanega gorja, bode najbrže opisano v drugem delu spominov, katero knjigo je malone dočakal pred smrtjo. Vse kar je prispeval k slovenski književnosti v svojem življenju, ne bom jaz cenil ker nimam vzporedja v to. Vem le, da je živl drugim in se sebi. Po vojni od boleznih potrjeval nekaj časa v Mariboru. Pozneje je nastopil v službo kot profesor na "Liceju" v Ljubljani ter se končno v letu 1934 poročil.

Mlada soproga Boža mu je v prihodnjem letu povila zalega sinčka Andrijana, ki mu je bil nad vse pri sre. Toda ni dolgo življal srečo zakona. Pešati mu je začelo srce, opustiti je moral učenje in končno še pero. A ni šlo. Pisal mi je: "Ako delam, sem miren, a brezdelje me mori, tega nisem vajen. Zasnovl sem si več lepih del a bojim se, da jih ne bom sklončal... Res jih ni končal, slutil je, da ga bode prehitelo. Le v Spominih II. del je očrtal, kaj misli napisati in nekaj skoraj dokončanih stvari in dne 18. maja lanske leto je bil konec trpljenja kakor sem zadnjič opisal.

Citiral bom nekaj njegovih pismen v krajših odlomkih. V pismu očetu iz praške bolnišnice za božici:

"Spominjam se onih lepih večerov doma in mislim na našo lepo šmarsko dolino, kako je žalostna, ko ne bodo pa nji peči naši stari zvonovi svojo božično pesem... (Zvonove se vzeli za vojno). Toda Kristus se rodi letos v krščanskem Betlehemu in ta Kristus je naš — Bog trpečih in pričakujočih."

Do zadnje ure je uporabljal za delo, toda to je opravljal prav po izreku: "kar more, to mož je storiti dolžan."

Neizrečeno se mu je dopadlo, ko sem mu eno leto nazaj sporočil o zamenjavi šolske mladine kakor n. pr. Amerika in Nemčija. Toda vsaka lepa nova akcija ni našla pri vladi odneva. Oni, ki so delali in umirali za Jugoslavijo, niso našli odneva za idealne akcije. Zato mi še vedno čakamo, da ameriški Jugoslovani kot Amerikanci nismo

vajeni čakati, si pa svoje mislimo in bomo ob času spregovorili.

Ivanove zveze v kulturnem slovenskem svetu so bile obširne, posebno s Čehi, kamor je v spisih prispeval ter uglajal vezi med slovenskimi narodi. Vseslovenska zveza ga je imenovala za častnega člana v kongresu leta 1936 v Sofiji na Bolgarskem; da so ti voditelji imeli lepo zasnovan načrt, ni treba povdarjati. Na ogromno žalost pa lahko vidimo, kako katastrofalno so nekateri državniki zaorali, ko se niso držali vodstva preizkušenih voditeljev. Ne človek kot oseba, ampak delo, katerega izvrši ali zasnuje v življenju, je ona nesmrtna sila, ki gre iz roda v rod. Zato smo lahko prepričani, da cilji njegovih del najdejo odmev v tisočih in milijonih Slovanov, ki krčevito iščejo izhoda iz neznostnih razmer. Združenje Slovanov, to je odgovor en edini izhod iz stoletnih bloadenj.

Kot sem že zadnjič omenil, se je v Ljubljani osnoval odbor, kateremu načelujeta dr. Karlin in Prof. Mirko Šubic, da se postavi pokojniku nagrobni spomenik. V ta namen, se je Dramsko društvo Ivan Cankar veliko dušno odzvalo, da bomo tudi ameriški Slovenci prispevali donos k njegovemu spominu zato bode v prizoritev "Amerikanec na Trški gori" vprizorjena v ta namen. G. Ivan Zorman, kot osebni prijatelj ranjkega, bode pred igro podal njegov življenjepis.

Pričetek je ob tretji uri popoldne. Zvečer — po igri — se vrši ples za isto vstopnino, ki je samo 25c. Prireditve se vrši na velikonočno nedeljo, ki nam prinaša praznik vstajenja. Zato smelo praznujemo porast idealov vseh, ki so in ki še delujejo za odrešenje najbolj zatirane rase narodov sveta — rod Slovanov.

Dovolj so nam napisali naši pisatelji, pesniki, zgodovinarji, saj je sam Prešeren že pred sto leti zapisal:

Največ sveta otrekom sliši Slave
Tja bomo našli pot, kjer nje
sinovi,
si prosti vdajo vero in postave.
(KONEC.)

Film "The Doomed Battalion" v S. D. D.

O tem filmu je bilo že mnogo pisano v naši javnosti, to je oni film, katerega bi se moglo kazati v Slov. Del. Domu na Waterloo Rd., Collindood že lanske leto, toda se ga ni kazalo. In kakaj ne? Ta film je skusila dobiti organizacija "The Labors Non-partizan League" (Delavska ne-politična stranka) in za to organizacijo sem tudi jaz, na prošnjo iste, pisal reklamo.

Odbor te organizacije je skusil film dobiti na moje priporočilo, da je ta film vredno videti vsakemu delavcu. Odbor je šel na delo, toda ni mogel zadostiti potrebnim pogojem v zvezi z nabavljanjem tega filma, in na dan, ko bi se film imelo kazati, ne da bi se javnost od strani odbora obvestilo, kazalo drug film, kateri je bil tudi dober, to: (Delja na 3. str.)

(SVETEK FUNERAL HOME)

MNOGOKRAT SE PRIPETI

da smo poklicani za postrebo k družini, ki je v jako skromnih razmerah. V takih slučajih so naše cene jako zmernne, dasi je naša postreba v vseh oziirih popolna.

(478 EAST 152nd ST. KENmore 2016)

ŠKRAT

Moderni časi. Prva: "Spoznala sva se v aeroplanu, ročila sva se v avtomobilu, ročila pa sva se na prekomorskem parniku."

Druga: "Potem preostaja še, da se ločita v stratosfernem balonu."

"Jaz imam zmeraj področje, pravijo, da je to dobro per trganje."

"Ali je pomagalo?"

"Nič ne vem, ko me ni še koli trgalo!"

— Moja hči bo imela pravo gato doto. Kaj mislite, ali bi jo gladi dobili moža, ki bi jo iz ljubezni?

— O, zakaj pa ne. Za doto se vse dobi.

"Obtoženec, včeraj ste mi vse drugače povedali!"

"Pa mi niste tistega nič jeli, gospod sodnik!"

"Jaz sem prišel na to, da more pošteno denar zaslužiti, mo na en način."

"Kako pa?"

"Se mi je že kar zdelo, da ne veš."

EKSPLOZIJA BOMBE PRED POSLANISTVO

SANTIAGO, Chile. — Včeraj je eksplodirala na hodniku poslopja nemškega poslanstva bomba, ki je zelo poškodovala zidovje zgradbe.

ŽENE IN DEKLET

Najnovejša mode spomladanske sukne in lahke naročite direktno iz varne po nižjih cenah drugje pri

Benno B. Leustig

1034 ADDISON ROAD
ENDicott 3426

Prosim, oglasite se ali telefonirajte, da vas peljem v varno. Sedaj je čas, da si izpite Fur Coat narejen po meri za prihodnjo zimo po nižji ceni.

Zakrajsek Funeral

Home, Inc.,

6016 ST. CLAIR AVENUE

Tel: ENDicott 3113

Modrosti in šale Črnogorcev

Viteštvo med sovražniki

Plemena Bajice in Donjokaj-
ci v okolici Cetinja sta živila v
svojevratu in nekajkrat je pri-
šlo do obračuna z orožjem. Voj-
voda Marko Martinović iz Baji-
ce in Markiša Ivanović iz Donje-
ga Kraja sta prežala drug na
druga, da bi med seboj obra-
čunala.

Nekoč pa Markiša, ko je bil
hudo jezen, odloži svoje orožje
in stopi v votlino, kjer je bil vre-
lec, da bi se napil sveže vode.
Meč ni niti slutil, da ga sovraž-
nik opazuje. Ko je bil Markiša
v votlini, je vojvoda Marko pri-
skočil, pograbil njegovo orožje
in mu rekel:

— Ej, Markiša, zdaj si pa
moj!

Markiša mu je odgovoril iz
votline:

— Vidim, Marko, da ti je pa-
la pest, kakor si želel, zdaj pa
napravi, kar hočeš!

— Hvala, Markiša, čeprav mi
je padla pest, ne boj se, ker bi
bila sramota, če bi te na ta na-
čin pogubil. Napij se vode, pa
podi ven, saj sem tudi jaz že-
jen.

Ko je bil Markiša prišel iz
votline, mu je Marko izročil nje-
govo in svoje orožje rekoč: E-
no, čuvaj ti moje orožje, kakor
sem jaz čuval tvoje, dokler se
rode ne napijem.

Ko se je Marko vrnil, je iz
Markiševih rok vzel svoje oro-
žje, pri razstanku pa dejal:

— Markiša to srečanje je bi-
lo danes tako, nikar ne pozabi,
da sva jutri spet sovražnika.

Gospodar in Tomaž Vuković

Tomaž Vuković, nekdanji u-
pravitelj mesta Cetinja, je bil
svobodoljubni človek in dober
govornik, a je večkrat imel go-
vor, ki niso bili včasih režimu.
Gospodar (kralj Nikita) je To-
maža nekoč poklical ter mu za-
bil, da ne sme govoriti pred
narodom brez njegovega dovo-
ljenja.

— Ali veš ti, je nahlulil go-
soda Tomaša, da jaz lahko člo-
veka spravim na nič, a iz nič na-
pravim človeka!

Gospodar, je odvrnil To-
maž, čeprav si gospodar, iz nič
ne moreš napraviti človeka, ker
tane nič vedno nič.

Junak tudi pri pijači

V Sjenici je bil leta 1909 po-
kralju paše zbor Turkov in Sr-
bov iz vsega Sandžaka. Beran-
je prvički so se napravili kakor
svate — vsi v črnogorskih
nemostnih nošah. Za to zboro-
vanje pa je zvedel tudi prosluli
viki kačak Salko, ki je povzro-
il, da dosti gorja v črnogorskih
pajdaši podal s planin v ma-
na ob cesti, ki vodi iz Sjeni-
ce v Bjelo polje, da vidi črno-
gorce dživre, samo, da jih vi-
dijo.

Črnogorci so šli mirno mimo
Salko. Samo znanj junak Avro-
vić je z učiteljem Milanom
govoril stopil v han, da po-
kača čašo rakije. Kačak sedi
s svojim društvom in pije.

Avro naroči zase in za svoje
tovariše. Lastnik hana po-
pijačo pred njega, hajduk
pa pograbi steklenico in
rakijsko do zadnje kaplje.
Tudi je mislil izzvati Avra-
vića, da se nasmehe in mirno
govori na enak način. Pograbi
pa kačakom veliko steklenico
in jo na mah izprazni.

Avro pomigne handžiji in na-
zase in svojega tovariša no-
merico. Tudi to je kačak iz-
ter naročil zase in za svoje
pajdaše novo steklenico, ka-
je Avro tudi v trenutku iz-
ro se je še enkrat ponovilo.
Tudi je Avro plačal kar je na-
zase in tovariše, in odšel.
Tudi je enkrat ustrelil v
svojega samokresa, ka-
njegovi pajdaši pa so pre-
nadli nad toliko drznostjo in

ril se je tudi pri Skadru. Spre-
ljali so ga štirje sinovi, izmed
katerih sta dva studirala v Sr-
biji. Jakov je užival sloves do-
brega guslarja in zgovornega
človeka. V bitkah je vojnike hrab-
ril s svojimi govori in petjem.
S svojimi sinovi je delil dobro
in zlo.

Svetovna vojna mu je zatekla
sina, studenta tehnike, v Srbi-
ji in fant je padel v bitkah od
Drini. "Politika" je o tem pisa-
la in neki prijatelj pokojnega
mladeniča so časopis poslali sta-
remu Jakovu. Strašna vest je
črnogorskega junaka silno po-
trila, ker je bil Malin njegov
ljubljenec. Takoj pa se je starec
ohrabril, poklical sosede, vzel v
roke gusle ter improviziral svo-
jo novo pesem o borbah ob Dri-
ni.

Ko je poveljeval padle juna-
ke in vpletel v stih besede "mo-
jega sina Mujovića Malina," so
mu privrele solze iz oči — in ta-
ko so šele sosede izvedeli, da je
njegov sin padel.

Napačna diagnoza

Eden izmed Oznričev se je po-
dal v župo, da bi slavil s svoji-
mi prijatelji krstno slavo. Ko se
je dobro zabaval in napil, se je
zvečer podal proti domu, a se je
spodtaknil in si zlomil nogo.

Prijatelji so ga onesveščene-
ga prenesli v najbližjo hišo in
poklicali zdravnika. Ko je ta pri-
šel, je Oznrič ležal kakor mrtev.

Da ni kap, je mrmral zdrav-
nik, ko ga je pregledal.

Ne, bogami kap, je odvrnil e-
den izmed seljakov — pač pa
dve oki (oka je liter in pol). Ta
korenjak kapi (kaplje) ne bi ni-
ti občutil.

Smrt Malina Mujovića

Jakov Mujović iz Gornje Mo-
rače se je udeležil na starost
bitke za osvoboditev Bara in bo-

OČE IN SIN

Zvonko A. Novak

Vsi vemo, da je človeku pred-
vsem treba hrane, obleke in
streh, če se hoče obdržati na
površju ter plavati z drugimi v
veletoku viharnega življenja, pa
naj se odloči živeti med tako-
zvanimi civiliziranimi ali pro-
svetljenimi narodi že kjerkoli
na tem našem revnem svetu.

Nasim ljudem, ki so v naj-
večjem številu zapuščali svoje
rojstne kraje ter prihajali sem-
kaj s trebuhom za kruhom na
koncu devetnajstega in v začet-
ku tega stoletja, ni bilo baš bog-
ve kako težko ustrezati zgoraj
omenjenim potrebam. Saj je
splošno priznana resnica, da i-
ma po pretežni večini človek, ki
je naše gore list, pridne roke,
bister um in pošteno srce.

Toda v težki borbi za vsak-
danji kruh je zlasti delavec po-
leg drugih križev in težav še
posebno izpostavljen nesrečam,
beležnim in prezgodnji smrti.
To je seve presneto dobro vede-
la in še danes ve naša vlada, ali
v svoji neskončni kratkovidno-
sti, namišljeni svobodoljubnosti
in neodpustljivi brezbrzičnosti je
z nečloveško blagohotnostjo vse
take skrbi in brige rajša prepu-
stila delavcem samim, si prav
po pilatsko umila roke, ko je
med delavskimi vrstami razsa-
jala bolezen, po licemersko za-
strla oči z ruto božje previdno-
sti, da ni videla strašnega po-
manjkanja med delavsko deco,
ter si zamašila ušesa z bato
kraljevskega visočanstva, da ni
slišala obupnega joka med de-
lavskimi vdovami, ko je kruta
smrt kosila tiste, ki so s svoji-
mi žulji ob bori medzi z rok v
usta škrebli za svoje družine.

V takšnih razmerah so naši
priseljenci garali kakor črna
živina, krvavečega srca gledali
grozno bedo delavske dece, raz-
klanega duha poslušali bridko
ihtenje delavskih vdov ter ne-
znanjsko hudo trpeli z njimi.

V hudi sili so bili tisti trpin-
i. Bolezni je bilo več kakor odveč
med njimi, nesreč ni bilo koliko
in smrt je morila, da je bil joj.
Kaj storiti? Kod iskati pomoči?
Kam se obrniti? Vlada bi se
mezinca ne ganila zanje, delo-
dajalci so imeli gluha ušesa, bol-
nišnice so bile prenapolnjene za
take, ki niso mogli plačati
zdravljenja. Siromaki so begali
od hiše do hiše, od soseda do
soseda. Tožili so drug drugemu
in tarnali. Pa kmalu so uvideli,
da tarnanje nič ne pomaga. In
tudi izpoznanje jih je napotilo k
temu, da so šli vase ter se glo-

lamator, se je čikaško sloven-
sko občinstvo že lahko uverilo
tedaj, ko je lansko jesen dekla-
miral mojo pesnitev "Iz teme v
luč!"

Če bi mogel pokojni Valentin
Cukale dne 16. aprila poslušati
svojega sina v omenjenih samo-
spevih, bi bil gotovo tako srečen
in vesel, kakor je bil takrat, ko
se je društvo št. 86 po njego-
vem prizadevanju priklopilo
Slovenski narodni podporni jed-
noti.

Očetu časten spomin, sinu pa
mnogo sijajnih uspehov na
zlahtnem polju slovenske in a-
meriške pesmi!

Vivos voco, mortuos plango.

Koncert Samostojne Zarje

Pomladanski koncert, ki ga
poda Samostojna Zarja v ne-
deljo 23. aprila, bo praznik le-
pih pesmi, ker program bo vse-
boval mnogo med nami še ne-
znanih krasnih pesmi. Za pri-
mero je nekoliko besedila iz
"Blejskega valčka," uglasben
po skladatelju Tomaž Košatu:
"Blejski kraj je krasota raja
ti naš cvet krasni Bled —
ni ga lepšega kraja."

Tu je lepo besedilo s kras-
nim napevom. In zopet druga
pesen iz opere "Netopir," skla-
datelj je Johan Strauss, ta pe-
sem je tudi izredno melodična
in vesela. Nekaj besedila poda-
jam, ki ga vsebuje:

"Oj to življenje kratko je,
kdo za skrbi bi brigal se!"

JAMCENE DOMA SUŠENE
SUNKE 24¹/₂ lb
MALE SUNKE 19c lb.

Emil Krizman's Meat
Market
6422 ST. CLAIR AVE.
nasproti S. N. Doma

Ako je kaj narobe z vašim
pralnim strojem pokličite nas.
Imamo izkušenega človeka eks-
perta, ki vam ga popravi, da bo-
ste zadovoljni. Pri nas dobite
Washer Parts za vse pralne stro-
je.

Mandel Hardware
15704 Waterloo Rd.
KENmore 1282

*Radosna pesem naj zveni,
Vas pa, prijatelji, Bog živi!"*

Tukaj sem omenil samo dve
pesmi, ki niso bile še pete med
nami in poleg tega je še veliko
drugih, ki jih še ravnotako ni-
ste slišali. Torej ne pozabite da-
tuma 23. aprila, ko se vrši Zar-
jin koncert. Caka vas par ur
duševne hrane, katero boste z
veseljem uživali. Program vse-
lej dobro izvedejo pevke in pev-
ci Samostojne Zarje. Opozar-
jam vas, da si nabavite "stopni-
ce" že sedaj. Dobe se pri vseh
pevcih in pevkah in pri Mrs.
Makovec v S. N. Domu. Na ve-
selo svidenje 23. aprila, vam
kličejo pevci in pevke Samo-
stojne Zarje.

Louis Belle,

V blag spomin
ob četrty obletnici, kar je
umrl moj ljubljni soprog
JOHN ZUPANCIC
PREMINIL JE 5. APRILA
1935
O usoda, ti življenje vse pre-
hitro zagraniš!
Radost srečno nam v trplje-
nje kar naenkrat spreme-
niš.

Stiri leta, dolga doba —
ravnokar potekla je.
Težka bila je ločitev,
tužno bilo je srce.

Spaval mirno v črni zemlji,
naj ti bode blag spomin!
Zlata sonce na grob ti sije
Tvoj duh med nami še živi.

Žalujoca soproga
Rosie

Kampanja za "Cankarjev glasnik"
sedaj v teku...

CANKARJEV GLASNIK

mesečnik za leposlovje in pouk
ima sedaj kampanjo za nove naročnike!

AKO SE NISTE NAROČNIK TE VAŽNE
REVIJE POSTANITE ŠE DANES!
NAROČNINA JE:

za celo leto \$3 — za pol leta \$1.50 — za
4 mesece \$1

Kdor tekom kampanja pošlje en dolar direktno
na urad Cankarjevega glasnika mu bo naročnina
kreditirana za pet mesecev.

CANKARJEV GLASNIK
6411 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Ravnokar je izšla ...

velepomembna knjiga

"THE SLOVENES: A SOCIAL HISTORY"

spisal Dragotin Lončar

prestavil v angleščino Anthony J. Klančar

Ta knjiga bi morala biti v vsaki hiši kjer je tu
rojena mladina, da se mladina seznani z
zgodbino slovencev.

Knjiga je vezana
stane \$1

Dobi se v uradu Enakopravnosti,
6231 St. Clair Avenue

Zahvala

V prav prijetno dolžnost si
štejem, da se na tem mestu prav
prijateljsko zahvalim Progre-
sivnim Slovenkam, krožek št. 3
in Ljubljanskemu klubu ter pev-
cem "Slovana", za tako krasne
pesmi in ker so na ta ali oni na-
čin pripomogli k mojemu večer-
u presenečenja dne 3. marca v
Slov. društ. domu.

Z veseljem in hvalečnostjo se
bom spominjala vseh dobrih in
naklonjenih prijateljev in prija-
teljic, ki so se udeležili mojega
presenečenja in veselja. Poseb-
na zahvala naj bo izrečena Mrs.
Angeli Ogrin in Frances Zulali-
ja, ki sta potrošile toliko truda
in časa.

Hvala vsem in vsakemu.
Vam hvaležna
Frances Gorjanc
19314 Arrowhead Ave.

A. MALNAR
1001 East 74th
Street
ENdicoM 4371

CEMENT WORK

OGLASAJTE V
"ENAKOPRAVNOSTI"

Ako želite barvati vašo hišo zunaj ali znotraj
vprašajte nas za ceno. Vedno prvovrstno garan-
tirano delo.

JOSEPH PINTAR
389 EAST 160 STREET KENmore 6067 W
Veselo velikonoč želim vsem.

KRMAR MILANOVIČ

POVEST IZ POMORSKEGA
ŽIVLJENJA

"Da, hočem," odvrne Milano-
vič, "kako dobri ste nasproti
meni! — toda strah me je, ko
ne morem prav nič misliti na-
zaj. — Kaj naj vendar to pome-
ni? Niti svojega imena se ne
morem spomniti, pa naj se še
tako trudim in premišlujem!
— Kolika muka! Ali mi ne mo-
rete prav nič pomagati?"

"Za sedaj ni še nobene pomo-
či, nesrečni moj prijatelj," odgo-
vori Šerman s sočutnim glasom,
"a hočemo se potruditi, kolikor
bo v naši moči, da razvozljamo
vašo preteklost. Potrpajte še ne-
kaj dni, potem vas prenesemo
na krov, kjer vam sveži morsk
zrak, pogled na morje in na vaš
čoln brezdvomno odgrne zagri-
njalo, ki vam sedaj zakriva vaš
spomin."

Bodite mirni in odpodite od
sebe vse, kar bi vas moglo
vzmemirjati. Uverjen sem, da se
vam z božjo pomočjo vaš polo-
žaj popolnoma izboljša. Sladko
počivajte. — Pojdiva, gospod
kapitan, naš prijatelj ne sme
sedaj več govoriti."

Gospod Šerman je bolniku
prijazno pokimal, kar je ta od-
vrnil z nasmehom, polnim hva-
lečnosti, ki je za trenutek raz-
jasnil njegov mrtvaški obraz.

"Čudna, nerazumljiva stvar
to," je začel kapitan, ko sta bi-
la na krovu. "Kaj more človeka
vendar doleteti! Nekaj izredne-
ga mora biti vsekakor, če člo-
vek celo pozabi, kako mu je i-
me!"

"Pomislite tudi, koliko je mo-
ral nesrečnej pretrpeti, da mu je
spomin tako dočela ugasnil!" —
pripomni tovariš. "Pojdiva ta-
koj in poglejva čoln, morda naj-
deva kaj, kar bi naju dovedlo na
kako sled, da doženemo, kdo in
kaj je ta človek!"

Skupaj sta odšla k čolnu in
vsega natanko prebrskala, — a
zastonj. Čoln in njegova vsebi-
na sta govorila toliko kakor
prazen list papirja.

"Ostane nama še obleka," me-
ni gospod Šerman, "morda v
njej kaj zalotiva."

Na kapitanovo povelje so pri-
nesli Milanovičovo obleko. Ta je
vsa, bodisi glede kakovosti ali
glede kroja, kazala, da je njen
gospodar mož boljših slojev.
Perilo je bilo zaznamovano s
črko "M". V žepih so našli uro-
nož, nekaj denarja in še nekaj
drugih manj važnih reči; vendar
iz vsega tega ni bilo mogoče ni-
česar sklepati. Ostala je samo
še nada, da bolniku oživi spo-
min ob pogledu na znane mu
stvari in predmete.

"To je vendar kakor začara-
no", zakliče kapitan. "Če mož
ne pride k zdravi pameti, ne bo-
mo nikdar izvedeli, kdo in kaj
je."

"Obleka vsekakor priča, da
mora biti mornar."

"Mogoče je; vendar kakor
kaže njegova zunanost in nje-
govo obnašanje, ne moremo so-
diti, da bi bil dolgo na morju."

Toda prav, da sem se spomnil
njegov mrtvi tovariš še ni po-
kopan; to moramo storiti še do-
poldne.

Ker se pa prav nerad ukvar-
jam s takimi žalostnimi posli in
ni vsaka beseda, katero bi imel
ob takih prilikah izpregovoriti,
najraje zastane že v grlu, zato
bi mi storili veliko uslugo, dra-
gi moj, če vi opravite to mesto
mene. Dal bom truplo zašiti v
platno, in vi storite ostalo. Kaj?

"Ako želite, zakaj ne."

"Vi ste vedno krasen, ljubez-
njiv človeček, dragi moj Šer-
man!" S temi besedami je ka-
pitan potokel po rami svojega
prijatelja in pristavil, ko je ravo
v istem hipu zadonel zvonec,
vabeč k zajtrku: "Čujte, kuhar
nas že kliče; kako izredno mi
bo zajtrk danes dišal."

Težko je dobiti kaj bolj pre-
tresljivega, kakor je pogreb na
morju. Morda sledi to iz tega,
ker se človek nikjer tako ne za-
veda svoje ničnosti, kakor tedaj,
kadar ga od vseh strani obdaja
neizmerno, silno morje. Na su-
hem so grobovi nekake hišice
ranjčih; srce čuti neko tolažbo
v tem, če misli, da so mrtvi bi-
tja, ki spavajo pod zelenimi ru-
šami, ki jih lahko obiščemo, ka-
kar hočemo.

Ako pa položite mrtvo truplo v
globoki morsk grob, občuti člo-
veška duša bol popolne ločitve.
Neizmerno morsko brezno požre
in uniči telesne ostanke, pokop-
lje takorekoč tudi spomin nanje.

Opoldne je ležalo Zamjanovo
truplo zašito v platno in na no-
gah obteženo na podolgovati
mreži, katere konec je slonel na
ogradi, drugega sta pa držala
dva mornarja. Moštvo ladje je
stalo razkrito v polkrogu, poleg
trupla pa gospod Šerman, moleč
molitve za ranjke.

Ko je končal z besedami: "Se-
daj izročamo globini zemske o-
stanke ranjkega," je dal kapi-
tan z roko znamenje. Mornarja
sta dvignila mrežo in truplo je
zdrknilo v valove. "Tam doli
čaka vstajenja vsega mesa,
ko bo tudi morje dalo svoje m-
rtve in jih bo milost Jezusa Kr-
istusa odvedla v njegovo kra-

ljestvo, v večno življenje. A-
men."

S temi besedami je Šerman
končal pogrebni obred. Mornar-
ji so se tiho razšli in cel dan ni
bilo čuti na krovu nobene raz-
posajene besede ali divjega sme-
ha.

TRINAJSTO POGLAVJE

Ves trud brezuspešen

Milanovič so se moči vrača-
le prav počasi in četrti dan mu
je gospod Šerman — ki je prav
po materinski skrbel zanj —
svetloval, naj gre z njim na
krov, češ, da ga bo to razvedri-
lo in mu dalo novih moči.

Milanovič se je nadejal, da
mu pogled na čoln vrne spomin
in s tem prežene temno noč, ki
je kakor mora ležala na njego-
vem duhu. Čudno! Tema je kri-
la celo njegovo življenje do one-
ga trenutka, ko se je zbudil iz
svojega smrtni podobnega spa-
nja; nasprotno pa se je prav do-
bro spominjal vsega, kar je do-
živel potem.

Zdelo se je, kakor bi se zečeli
dnevi njegovega življenja šele s
trenutkom, ko se mu je vrnila
zavest.

Tudi gospod Šerman je upal,
da mu mine to skrivnostno stan-
je kakor hitro se mu vrnejo
telesne moči. Za sedaj je moral
biti pa vesel, da je bolnik vsaj
toliko okrevaj, da je mogel na
krov.

Vreme je bilo krasno; "Del-
fin" je jadril v vročem pasu;
pihljala je prijetna sapica; nad
krovom je bila razpetna platne-
na streha, da je varovala pot-
nike pred pekočimi žarki južne-
ga solnca.

Ko je Milanovič v spremstvu
skrbnega gospoda Šermana sto-
pil na krov, je hipoma obstal in
se boječe oklenil roke svojega
spremljevalca. Ta je počakal,
dokler se bolnik ni zopet osrečil,
nato ga je pa odvedel na naslon-
jač, ki je stal sredi ladje, in ga
varno posadil nanj.

Nihče, ki je kedaj poznal kr-
marja na "Adriji", bi ne bil se-
daj v tej sključenosti, tresoč se
postavi z udrtimi prsi in s po-
polnoma izpremenjenim obra-
zom spoznal nekdanj tako lepega
in krepkega moža.

Gospod Šerman ga je opazo-
val z bojaznijo v srcu. Sam pri-
sebi se je bil nadejal, da bo na
krovu v duši njegovega varo-
vanca vendar vstal kak spomin
na pretekle dni; a kakor je vse
kazalo, so bile prazne njegove
nade.

"Kje je čoln, v katerem so me
našli?" je vprašal Milanovič, ko
je že nekaj časa počival na sto-
lu.

"Na glavnem krovu."

"Prosim, ali si ga morem o-
gledati? Morda mi kaka majh-
na, neznatna stvarica razvozlja
skrivnostno in temno uganko."

Počasi sta šla proti sprednje-
mu delu krova. Ko prideta na
mesto, prvi gospod Šerman:

"To je oni čoln."

Vse je bilo skoraj še tako,

kakor takrat, ko ga je bil zapu-
stil Milanovič, še celo shramba
za živež je stala odprta in tudi
trije sodčki za vodo so ležali še
okrog.

Marsikdo bi bil prepričan, da
morajo predmeti, ki so bili v
zvezi s tako strašnimi dogodki,
zdriniti speči spomin in pred-
čiti duši vse grozovite in pre-
tresljive prizore, ki so se v teku
desetih dni drug za drugim vr-
stili v čolnu. Če so reči, ki se
prav tako kakor žareče železo
v meso, vtisnejo v našo dušo,
tedaj bi morala igralčeva blaz-
nost, pianost Miričeva, tra-
gična smrt generalova in podoba
nesrečne vdove, ki je tiho in u-
dano podlegla trpljenju in z njo
njeno nedolžno dete, tedaj —
pravim — bi moralo vse to
brezdvomno pustiti v duši vsaj
nekatero sledov. Toda pri Mi-
lanoviču ni bilo o vsem tem no-
benega sledu; niti najmanjše
stvari se ni mogel spomniti, da-
si je z največjo pozornostjo o-
gledoval kraj trpljenja in mu-
ke in si na vse načine belil glavo,
da bi dvignil zagrinjalo, ki mu
je zapiralo pogled v preteklost.

Po dolgem molku je potegnil
z roko preko oči in globoko
vzdihnil: "Vse moje premišlje-
vanje in ugibanje je brezuspeš-
no."

Gospod Šerman je bil ves pre-
senečen in je začudeno zrl Mi-
lanoviča; presenečen je bil zaradi
tega, ker je videl, da so brez-
uspešna sredstva, na katera je
stavil vse svoje zaupanje, čudil
se je pa čudovitemu pojavu, da
more človeku spomin tako doče-
la ugasniti. A kljub temu ven-
dar še ni izgubil vsega upanja
in je rekel:

"Poglejte, prosim, semkaj;
glejte, pod to klopjo smo Vas
našli brez zavesti in tu ob jam-
boru je ležal drug mornar, Vaš
tovariš; ta je bil že mrtve in
smo ga pokopali. — Se li ničesar
več ne morete spomniti?"

Milanovič je žalostno zmajal
z glavo.

"Oglejte si to odprto shram-
bo, v kateri ste imeli živež; to je
bila napolnjena z morskovo vodo
in z razmnoženim prepečencem,
ko smo našli čoln, tu ležeči so-
dčki so bili pa prazni. Trpeli ste
nepopisno pomanjkanje, kakor
se da iz vseh teh znamenj skle-
pati. — Še vedno nič jasnega v
Vašem spominu?"

Milanovič se je z roko prijel
za čelo: "Prav nič, popolnoma
nič!"

"Vrhu jambora je visel kos
raztrganega črnega blaga, morda
ostanek kake rute ali ženskega
krila. Ste imeli seboj kako
žensko?"

"Jaz ne vem ničesar."

"Se spominjate še kaj svoje
ladje, na kateri ste bili, predno
ste prišli v čoln? Od kje je od-
plula? Iz kake luke v Adrijan-
skem morju? Iz Primorja? Kaj?"

"Primorje? Da — Primorje
poznam — toda — ne spomnim
se, smo li prišli od tam, ali ne."

"Dobro, prijatelj, le poguma
nikar ne izgubite. Primorje te-
daj poznate! Ste se vkricali morda
v Pulju?"

"Tega Vam sicer ne vem pove-
dati, a Pulj mi je znan."

"In Trst?"

"O da, prav tako znan."

"Kako je bilo ime Vaši ladji?"
Milanovič je mislil in mislil, a
vse zastonj. Bolnikov duševni
položaj je bil gospodu Šermanu
prava uganka. Vsakega znanega
imena, ki mu ga je kdo povedal,
se je takoj spomnil; istotako

Frigidaire ledenice
37-38 MODELI
po zelo znižanih cenah

**Norwood Appliance
& Furniture**

6104 St. Clair Avenue
819 E. 185th St.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potni naznanjamo sorodnikom in prijateljem žalostno
žalostno vest, da je v starosti 52 let za vedno preminul naš nadve
ljubljeni soprog in oče

John Rossa

Pokojni je bil doma iz št. Vida pri Vipavi ter je preminul dne
2. marca ob 7:30 uri zvečer. K večnemu počitku na Kalvarijo po-
kopališče je bil položen po opravljeni zadušnici dne 6. marca ob
9. uri dopoldne. Bil je član društva Carniola Tent, št. 1288, The
Maccabees ter vojni veteran ameriške armade. Tukaj zapuša za-
lužno soprogo, tri sinove, eno hčerko, brata Rafaela in v stari domo-
vini brata Jožeta. V stari domovini je 7 ur po njegovi smrti pre-
minula pokojnega mati Marijana Rosa.

Naslo najljepšo zahvalo naj prejmejo darovalci cvetja, ki so ga
položili ob krsti blagopojnega. Naša zahvala naj velja: bratu
Rafaelu Rossa in hčerki, družini Frank Klun, Mr. in Mrs. John
Kotnik, Lorain, O., družini Henry Kodella, Mr. in Mrs. Joe Stracar,
Mr. Ferdinand Ferjančič, družini Mrs. J. Rovtar, Mr. in Mrs. John
Skoff, Mr. in Mrs. Victor Vouk, Akron, O., družini Emil Kobal, Mr.
in Mrs. John Markich, Mr. in Mrs. Mirko Serazin, Mr. Joe Janecic,
Sr., Mr. Frank Terbizan, Mr. Frank Jeleric, družini Carniola
Tent, št. 1288, T.M. Slovenski Zadrugi Zvezd, ženski odsek Slove-
nske Zadrugi Zvezd, Mr. in Mrs. Joe Ferjančič, Mr. Edward
Krecl in prispevateljem venca od sosedov in prijateljev.

Iskrena hvala darovalcem za svete maše. Našo najljepšo zahvalo
naj prejmejo sledeči: družina Frank Klun, družina Henry Kodella,
družina John Zaman, Mr. in Mrs. John Skoff, Mr. in Mrs. Frank
Mohoric, Mr. in Mrs. Louis Turk, družina Frank Salmich, Mr.
Frank Terbezan, Mr. in Mrs. August Stokel, Mr. in Mrs. Louis
Izance, Mr. John Rossa, Mrs. Mary Krantz, družina Smrdel, Mrs.
Ana Rossa, Mr. Joe Kobal, Mr. Frank Jurecic, Mr. in Mrs. J.
Uršič, Mr. in Mrs. V. Kochar, Mr. in Mrs. Chas. Susa.

Najljepša hvala onim, ki so dali svoje avtomobile za prevoz
spremljevalcev na pokopališče brezplačno na razpolago. Našo za-
hvalo naj prejmejo sledeči: Brat Rafael, Mr. Frank Klun, Mrs. J.
Rovtar, Mrs. J. Skoff, Mr. Victor Vouk, Mr. Louis Koleno, Mr.
Frank Ziberna, Mrs. Serazin, Mrs. Joseph Siskovich, Mr. John
Tavcar za Maccabees.

Iskrena hvala Mr. in Mrs. Henry Kodella in sinu Henry, bratu
Rafaelu Rossa in hčerki, družini Frank Klun, družini Mrs. J.
Rovtar, Mr. in Mrs. Louis Koleno in Mr. Louis Pire za veliko
pomoč ob času največje žalosti in družini.

Iskrena hvala Miss Millie Rovtar in Miss Frances Zrimšek za
pobiranje prispevkov za venec sosedov in prijateljev.

Hvala častiti duhovščini fare Marije Vnebovzete na Holmes
Ave. za opravljeno zadušnico in cerkvene pogrebne obrede.

Najljepša hvala pogrebniemu zavodu August F. Svetek za lepo
urejen pogreb, veliko naklonjenost in vsestransko najboljšo
postrežbo.

Hvala vsem onim, ki so prišli pokojnika kropiti, so pri njemu
čuli, nas tolažili ali ga spremljali na pokopališče k večnemu počitku.
Hvala vsem za vse kar so nam ali pokojnemu dobrega storili.

Dragi soprog, dober in skrbni oče. Ob Tvojem prezgodnjem
grobju kleči izjokava soproga, trije nedolčni sinovi in v angeljskem
cvetju ljubeča hčerka ter močno žalostni kličejo k Vsemogočnemu:
"Daj našemu dobremu soprogu in ljubečemu očetu ob strani nje-
gove matere mirni počitek v naročju matere narave."

Zalužaji ostali:

ANGELA ROSSA, soproga

STANLEY, MARVEN in EDWARD, sinovi

ANGIE, hčerka

RAFAEL ROSSA, brat.

Cleveland, O., 5. aprila, 1939

je vse reči, ki jih je zagledal na
ladji, imenoval s pravim ime-
nom, in sicer zaraditega, ker jih
je imel pred očmi. Ako bi bil
Zamjan še živ, bi ga bil takoj
spoznal in ga poklical z imenom.
Ako bi mu bil kdo govoril o Viti,
mu imenoval Podgrad, "Adrijo"
ali kaj drugega, bi se bil Mi-
lanovič brezdvomno spomnil vse-
ga, kar bi bil čul. Toda brez vpli-
va od zunaj je ostal njegov spo-
min mrtve za vse, kar je doživel
pred svojo rešitvijo.

Ko ga je gospod Šerman zo-
pet pripeljal na stoli, je šel po
reči, ki so jih bili našli v Mi-
lanovičevih žepih, in mu jih je po-

kazal z besedami: "Te stvari so
Vaše. Poznate?"

Z napeto pozornostjo je Mi-
lanovič ogledoval vsako stvar po-
sebej, nato pa žalostno pogledal
kvišku in odvrnil: "Kaj? — ta
ura, nož, denar, vse to naj bi bilo
moje?! — Ker Vi to trdite, mo-
ram verjeti, a vedeti ne morem
tem ničesar."

"Ne belite si preveč glave, dra-
gi moj, in nikar se preveč ne
vzmemirjajte," je tolažil kapi-
tan, ki je bil medtem prišel k
našima znanecema; "potrpite še
nekaj časa in prišla bo vsa stvar
samaposebi v pravi tir."

(Dal je prihodnjic)

NAVZDOL JE PADLA CENA!
PINT QUART
86c \$1.65
Code No. Code No.
171-C 171-A

TEN HIGH STRAIGHT
BOURBON WHISKEY
HIRAM WALKER & SONS INC., PEORIA, ILLINOIS
90 PROOF

The Cleveland Trust Company

Bančni uradi v vseh delih Clevelanda in okolice

SKRAJŠANO POROČILO STANJA

29. MARCA, 1939

PREMOŽENJE

Gotovina na roki in v drugih bankah	\$108,630,036.47
Vladne obligacije Zedinjenih držav di- rektno in popolnoma jamčene	107,454,991.22
Državni, municipalni in drugi bondi ter investicije, všteti delnice v Federal Reserve banki odšteti rezerv	13,652,829.26
Posojila, odbitki in predjemni odšteti rezerv	126,075,908.33
Bančno posloplje (všteti investicije in drugo imovino indirektno zaznamovano kot bančno posloplje)	6,443,568.63
Druga zemljišča (všteti investicije in drugo imovino indirektno zaznamovano kot zemljišča) odšteti rezerv	10,421,836.37
Druga posestva	2,132,544.13
Obveznosti klientov na sprejetja izpo- slovanja na tej banki	47,192.64
Skupaj	\$374,858,907.05

OBVEZNOSTI

Delniške note (podrejene vlogam in drugim obveznostim)	\$13,825,000.00
Delniški kapital	13,800,000.00
Prebitek in nerazdeljen dobiček	1,986,574.69
Rezerva za nujne plačitve	100,301.72
Fond za plačitve kapital- ne note in obroke za 1. februarja, 1939	100,278.67
	32,812,155.08
VLOGE	
Na zahtevo	\$150,608,503.49
Na časovna odplačila	170,428,474.98
	321,036,978.47
Estates Trust Dept. (Preferred)	10,943,337.81
Corporate Trust De- partment (Preferred)	17,397,826.30
	6,454,488.49
Nabrani davek, obroki, itd.	1,842,615.97
Druga obveznosti	1,722,138.59
Sprejetja in kreditna pisma, izposlova- na za klijente	47,192.64
Skupaj	\$374,858,907.05

Obveznosti Zedinjenim državam in druga imovina v svoti
\$14,220,398.72 je podana da se dobi javne fondne in trust vloge
in za druge namene ki jih zahteva ali dovoljuje postava.

Člani Federal rezervnega Sistema.
Člani Cleveland Clearing House Association
Clanica Federal Deposit Insurance Corporation

(3) TA KUPON

z ostalimi za tekoči teden, s 49 centi, opravičijo
osebo do sklade za zelenjavo in dveh skledic za
sadje. Zamenjate lahko te kupone v našem
uradu.

IME

Naslov

Mesto

Lično delo

Za društvene prireditve, družabne sestan-
ke, poroke in enake slučaje, naročite tisko-
vine v domači tiskarni, kjer je delo izvršeno
lično po vašem okusu. Cene vedno najnižje.

Enakopravnost

6231 St. Clair Ave., Henderson 5311 - 5312